

மழை பெய்து வளம் வந்தால் அதை கடலுக்குள் கொண்டு சேர்த்துக் கொள்ளும் வாய்க்கால் எங்கள் ஊரிலே இருந்தது. எங்கள் ஊர் கிராமக்கோட்டைச் சந்தியில் இருந்த மதவின் கீழாக அந்த வளம் வாய்க்கால் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. கனமழை பெய்தால் அந்த வளம் வாய்க்காலில் வளம் கரைபுரளும். பலவிதமான பொருட்கள் அந்த வளம் எத்தில் மிதந்து வரும். கட்டைகள், பெட்டிகள், பாய்கள் என்று ஏகப்பட்ட பொருட்களுடன் சிலவேளைகளில் கோழிகள், பாம்புகளைக் கட்டி அந்த வளம் ஓட்டத்தில் காணலாம். கோட்டைகளில் தண்ணீர் இன்றி வாய்க்கால் காயந்திருக்கும். உடனடிப் போத்தல்துண்டுகள், கற்கள் என பல குப்பைகள் அங்கே குவிந்திருக்கும்.

வளம் வாய்க்காலின் மலே இருந்த சந்தி மதவை எப்பொழுது பார்த்தாலும் அழுகக்காவே தெரியும். எங்கள் ஊர் இளம் காளையர்கள் அதாவது கட்டைக்குள்ளே அடங்காத காளையர்கள் ஒரு காலம் மதித்து வதைத்து மதிலுக்கு முண்டு கொடுத்துக் கொண்டும் மறு காலம் நிலத்தில் ஊன்றியும் ஆட்சி செய்யும் பீடம் அது. காலையில் எட்டில் இருந்து ஒன்பது மணிக் கும், பின்னர் மாலம் நான்கு மணியில் இருந்து அந்த மதவில் காளையர்கள் அரசு தர்பார் அமரக்களமாக இருக்கும். ஊரில் இருந்து இரண்டு பிரதான பணிகள் பாடசாலைகளே அவர்களது அரசு தர்பாருக்கான காரணிகள்.

காலையில் பாடசாலை கடைசி பஸ் போனதன் பின்னர் காளையர் கட்டை மடுவாக கிழக்கு நோக்கி சந்தாதோட்டத்திற்கோ, அல்லது மறேக்கு நோக்கி கட்டை விலுக்கோ நகரும். சந்தாதோட்டமும், கட்டை விலும் கள்ளுக்குப் பரே போன எங்கள் ஊர் கிராமங்கள்.

மாலம் நான்கு மணிக் கும் மதவில் களை கட்டை காளையர்களின் தர்பார் அவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப காலநேரத்தை மூடிவைத்து கொள்ளும். கருத்துக்களில் உடன்பாடு ஏற்படாமல் அவர்களுக்கு வாக்குவாதங்களுடன் சிலவேளைகளில் அடித்திகளும் அங்கே இடம் பெறுவதும் உண்டு. என்னதான் வாக்குவாதங்களும், கலைப்புகளும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டாலும் அடுத்த நாள் காலையில் எதுவுமே நடக்காத மாதிரி ஒற்றுமையாகவும் சந்தோசமாகவும் மதவில் இருந்து கதவைத் துக்கி கொண்டு வருபார்கள். குடிகாரன் பச்சை மட்டும் மல்ல அவர்கள் சண்டையும் 'விடிஞ்சால் போச்சு' என்பதை அங்கே நான் தெரிந்து கொண்ட ஒரு உண்மை.

இந்த காளையர்கள் கட்டைத்தின் மூட்டுக் காளையர்கள் கனகலிங்கம். அவன்தான் காளையர்களின் தளபதி. திரும்பும் ஆனவன். மற்றவர்களின் காசில் குடித்துக் கொண்டும், மனவை சமத்தைப் போட மாமியார் வீட்டில் இருந்து உண்டி நிரப்பிக் கொண்டும் உருண்டு திரண்டு வருபான். ஊரில் இருப்பவர்கள் இவன் இடம் எட்டியே நின்றிருந்தனர். பசுமாடுகள் கட்டை பயம் கொண்டு இவன் இடம் இருந்து தள்ளியே நடந்தன. இப்படியானவன் அவன் ஏன் மயங்கினான் என்பதை இன்றுவரை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அவள் பெயர் கோகிலா. பத்தாவது பதித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு சீ வல் தொழிலாளியின் மகள். அவளது சமீபத்தில் நான் அறிந்தவகையில் பதித்து நாகநீ திரம் மட்டும் தான். அவர், கபொத சதாரணதரத்தில் வற்றிகரமான சித்திகளபைப் பெற்றுவிட்ட சீ வல் தொழிலையே சய்ய ஆரம்பித்தார்.

அன்றைய காலத்தில் கபொத சதாரணதரத்துடனயே அரச வலேகைக் குள் சூலபமாக நுளைந்து விடலாம். ஆனால் நாகநீ திரமோ தங்கள் குலத் தொழிலையே சய்யது கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் அவரிடமே இதைப் பற்றிக் கேட்டனே. சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார், 'அரச வலேகை எண்டாலும் சூத்தி நிக் கிறவயைளுகுக் குனிக்குறாகி வளஞ்சு நிக் கோணும். பள்ளிக் கட்டத்திலை நான் இருக்கிற வாங்கிலிலை இருக்கவே சங்கடப் படுறாங்கள். வலேகை இடத்தில் என்ன மரியாதை தரவாங்கள் என்று யோசிச்சுப் பார்த்தன். குலத் தொழிலுக்கே வந்திட்டன். எனக்கு இது பரவாயில்லை'

அன்று இப்படியான ஒரு நிலமே இருந்தும் தனது மகளை பகிக்க வதைத்துப் பார்க்க கோகிலாவின் தந்தை கண்களுக்கு ஆசை வந்திருக்க வேண்டும். அல்லது பதித்து சாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கோகிலாவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும். அவர்களின் அந்த உந்துதல்தான் இன்று கோகிலாவை பத்தாவது வகுப்பு வரை கொண்டுவந்து சரே திருக்க வேண்டும். கோகிலாவுடன் இணைந்து பாடசாலகைக் குச் சிலை மட்டுக்குப் பிடி விரும் பவில்லை என்றே நின்கைக் கிறனே அவள் தனியாகத்தான் பாடசாலகைக் குச் சிலை வாள். அதுவே அவள்குப் பின்னாளில் தொல்லையாகிப் போனது.

பாடசாலகைக் குடன் பஸ் போன பின் கபிலுக்குக் குள் குடிக்கச் சிலைலும் காளையர் கட்டத்தினரின் கண்களில் கோகிலா அபிக் கடி தனியாகத் தனெப் பட, காளையர் கட்டம் சந்தாதோட்டப் பக்கம் கள்குக் குப் போவதை விடும் கபிலுக்குப் போவதையே வாடிக் கையாக் கி விட்டது. கோகிலாவை முன்னே விட்டு இவர்கள் பின்னாலயே போவார்கள். அவள் மருண்டு அபிக் கடி திரும்பிப் பார்க்க "அவள் என்னதைத் தான் பார்ப்பாளா" என்று காளையர் குள்குக் குள் பிரச் சனயாகிப் போனது. தலைவன்குத் தானே பலம் அதிகம். கன்கலிங் கத்துடன் பிரச் சனயை வளர்த்துக் கொள்ள மற்றவர்கள் விரும் பவில்லை. ஆளாளுக்கு ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது சந்திமதவில் கன்கலிங் கமும் அவனது வலது கையான சிவாவும் தான் எஞ்சி இருந்தார்கள்.

கபிலுக்குப் போகும் பாதையிலிருந்து வலது பக்கம் திரும்பும் பாதையில் போனால் பாடசாலையின் பின் புற வாசலால் பாடசாலகைக் குப் போய் விடலாம். ஆனால் கோகிலாவின் பாதை இப்பொழுது மாறிப் போனது. அவள் வலது பக்கம் திரும்பாமல் நரே பாதையால் போனாள். அந்தப் பாதையில் தான் கன்கலிங் கம் தனது ஆட்சிக் குள் ஒரு பாழடைந்த வீட்டை வதைத் திருந்தான். அந்த வீட்டின் காவலனாக சிவா இருந்தான்.

பாடசாலகைப் பதிவடீட்டில் கோகிலாவின் வரவூ குற்றைத் து கொண்டு போனது. இதனை பாடசாலகை நிர்வாகம் பெரிதாகக் கண்டு கொள்ளவில்லை. ஆகவே கன்கலுக்கு இந் த விடயத்தைத் தெரியப் படுத்த ஆட்களில்லை. ஆனாலும் கன்கலுக்கு ஒருநாள் எப்படியோ விடயம் தெரிந்து போயிற்று. அதன் பிறகு கோகிலாவுக்கு வீட்டுச் சிறயானது. காளையர் குள்குக்கு இது ஒரு சம்பவம் மட்டும். எதுவும் நடைக் காதத்தைப் போல கன்கலிங் கமும் சிவாவும் சந்திமதவில் இருந்து வழமையான தங்களது வலேகைகளைத் தொடர்ந்தார்கள். மட்டுக்குப் பிடி அதனோடு சரே ந்து மகொக் குடி, சண்டியர் என்பல

கவசங்கள் அவர்களையே காத்து நின்றன. தங்களையாரும் எதுவும் கடைக்க முடியாது, அசைக்க முடியாது என்ற அவர்களின் இறுமாப்பு ஒருநாள்தான் இத்துப்போனது.

அன்று சனிக்கிழமை. சந்திமதவில் சிவாமட்டுமே தனியாக அமர்ந்திருந்தான். மதவின் எதிர்த்திசையில் இருந்த நாகலிங்கம் தனீர் கடையின் முன்பாக இருந்த தபணில் தனது சகைகிளை சாத்தி வதைத்து விட்டு மடித்துக் கட்டிய சாரத்துடன் நாகநீ திரம் கைகட்டி நின்றார். அவர்கனகலிங்கத்ததைத்தான் எதிர்பார்த்து நிற்கின்றார் என்கிற விடயம் மதவில் அமர்ந்திருந்த சிவாவின் சிறற்றிவகுகு புரியாமல் போயிற்று. நரேம் போனதே தவிர கனகலிங்கம் சந்திக்க அன்று வரவையில்லை.

காத்திருந்து சலித்துப்போன நாகநீ திரம், சகைகிளை எடுத்துக்கொண்டு போய் மதவின் முன்பிறுத்தினார். சகைகிளில் இருந்தபடியே இடது காலமதவில் ஊன்றி, "சகைகிளிலே ஏறு" என்றார். சிவா இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. சகைகிளின் முன்பில்லு அவனது இடது புறமும் நாகநீ திரத்தின் கால் வலது புறமும் அவனை அசைய விடவில்லை. போதாதற்கு நாகநீ திரம் தனது மடியில் சொருகி இருந்த பாளையீ வும் கத்தி சிவாவுகு மலேயும் பயத்தகை கட்டியிருக்கலாம். மதவில் இருந்து வள்ள வாய்காலுகுகுள் குத்தி ஒபிவிடலாம் என்ற அவனது எண்ணத்தையாய்க்காலில், வளையநீட்டிக் கொண்டிருந்த உடனத்த போத்தல்துண்டுகள் துத்திருக்கும். அத்தோடும் சரேத்து காலையில் சிலவா பகே கரியில் பாண் வாங்க வந்தவர்களின் பார்வைகள் சந்திமதவாப்பககமாகத் திரும்பியிருந்ததால் அது தனியாக சண்டியர் சிவாவிற்கு சங்கடத்தைய அதிகரித்திருந்திருக்கும். எல்லாவற்றையும் கட்டிக் கழித்துப் பார்த்திருப்பான் போலும், பசோமல் சகைகிளில் ஏறிக் கொண்டான். ஒரு நண்பனை ஏற்றிக் கொண்டு செல்வது போலவே நாகநீ திரம் சிவாவை சகைகிளில் வதைத்து சந்தாதோட்டம் பககமாக சகைகிளை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் சகைகிளில் பாரில் இருந்து கொண்டு எத்தனை தயை வங்களை தனக்கு துணையாக சிவா அழைத்திருப்பான் என்பது யாராக்கமே தெரியப்போவதில்லை.

அன்று பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் வீதியில் ஆரவாரம் கட்டியது. சந்தாதோட்டத்து ஆண்கள் எல்லாம் திரண்டு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஏதோ ஊர்வலம் போகிறார்கள் என முதலில் நினைத்தனே. கொஞ்சம் கிரந்து பார்த்த பொழுதுதான் தெரிந்தது ஊர்வலத்தின் முன்னால் சிவா வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் நடந்து வந்தான் என்று சொல்வது தவறு. அவன் தவழ்ந்து வந்தான் என்பதே சரியாக இருக்கும். ஆளாளுக்கு முறை வதைத்து அடித்தார்கள், உதைத்தார்கள். "என்னாலே இதுக்கு மலேயே நடக்க முடியாது" என்று சொன்ன சிவாவின் மடியை பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு வந்து கிராமக்கோட்டுச் சந்தியில் போட்டு ஒரு கதகளி ஆபிவிட்டுப் போனார்கள்.

கட்டியிருந்த சாரம் கிழிந்து சண்டியர் என்ற சாயம் அழிந்து சந்திமதவில் நீண்ட நரேம் இருந்த சிவாவையாரும் கண்டு கொள்ளவில்லை. அந்த நிகழ்வுகுப் பிறகு சந்திமதவா எதுவித தொந்தரவும் இல்லாது அமையாக இருந்தது. இதுதான் சரியான சந்தர்ப்பம் என்ற நகரசபையும் மதவாக்கு வள்ளையை வர்ணம் அடித்து விட்டிருந்தது.

"றோட்டில்தான் ஆம்பிளகைகள் அடிச்சாங்கள். நாகநீ திரம் கொண்டே விட்டவாடனயே அங்கயிருந்த பொம்பிளகைகளில்லாம் விளக்க மாறாலைய அடிச்சாங்கள்" என்று தனது சகைகிளுகு சிவா சொன்னது மெதுவாக வளையே கசிந்து கொண்டிருந்தது. இது நடந்த பின்னர் கனகலிங்கத்தைய யாரும்

Written by ஆழ்வாப்பிள்ளை

Saturday, 20 May 2017 07:34 - Last Updated Monday, 19 June 2017 21:07

காணவில்லை. ஊரை விட்டே போய்விட்டான் என்று கதை உலாவினது. ஆனால் பகல் முழுதும் தாய் வீட்டில் அடரைந்து கிடந்து விட்டு இரவானதும் தனது மனைவி வீட்டுக்கு கனகலிங்கம் போய் வருவது இரகசியமாகவே இருந்தது.

ஒரு மாதம் போயிருக்கும். ஒரு காலநேரம், சந்தாதோட்டத்து குப்பை மடையில் பலத்த அடிகாயங்களுடன் மயக்கமாகக் கிடந்த கனகலிங்கத்தை அவனது மனைவியும், மச்சானும் சோமசுந்தர வாடகைக் காரில் மந்திரிகை ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏற்றிக்கொண்டு போனார்கள்.

கிராமக் கோட்டூர் சந்தி மதவா வயிலில் காய்ந்து, மழையில் நனைந்து அமையாக இருந்தது.

(ஒரு உண்மையைச் சம்பவம். பெயர்களில் மட்டும் சில மாற்றங்கள்)

- 0000000000000000

20.05.2017